

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet” s a „Muraszombati dal- és zene-egylet” hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Hétsz. évre 3 fr. Félévre 1 frt 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr.
Előzetési pénzek és reklamátiók a kiadóhivatalhoz
(Grünbaum Márk) intézendők.

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

GRÜNBAUM MÁRK.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények
a szerkesztőséghez küldendők.

Hirdetési díj: 1 hasábos petisors egyzori hirdetésnél 10 kr.
Többszori hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyitlter petisora 25 kr.

Magyar ipar.

— Irta: Nyáry, Elemér gróf. —

A hagyomány!

Mikor azon időknek lesznek szakavatottan mérlegelve, amelyek az ember tetteinek rügió-ként működnek, a lélekűvárok a legerősebb időknek egyikének a nemes hagyományhoz való töretlenül ragaszkodást nevezik meg. Való! a nemes hagyomány iránt ezert hű ragaszkodás eredményezi nemcsak a véres háboruban nyilvánuló katonai erények leg-többjét, hanem a békes munka ölen viruló polgari erények számosát is. A katoná meg-oly nagy veszélyrel is dacol; mert zászló-jának hűségét esküdött; már pedig e zászló-védelme hagyományként követeli derek hívei-től a „verünket, életünket!” A szorgalmas polgár pedig hagyományul köti gyermekei lelkére, hogy — ha atyjok mesterségét, foglal-kozást üzik — a „ceg” jó hárveve szemök fényénél is jobban vigyázzanak.

A nemes hagyomány azonban a legkivá-lóbb szerepet az uralkodó házaknál tölti be, mert azok tagjainál a nemes hagyomány tel-teik legtöbbször mint erkölet rugó mű-ködik közre.

Láthatjuk ezt a felejthetetlen József nádor köztisztelőnek örvendő családjánál is; mert a minő honszeretet táplált a nemzetet sirig hű atya, époly lángoló hazaszeretet bizonyít be minden alkalomkor fia; még pedig azért, mivel magyarnak született s magyarnak neveltett, magyarnak érzi s vallja magát, hanem azért is; mert hagyományul örökölte dicső atyjától a honszerelmet. Ez az oka, hogy az országban igen számos derek hazai nagy figyelemmel kíséri József királyi magyar her-

ceg s osztrák és és kir. főherceg minden tettel, amely a közigy javára szolgál. Ezen működés egyik legfontosabb s legáldásosabb részét, azon fáradsáthatlan, nemes buzgalom képezi, amelyet József királyi magyar herceg a tüzoltóság megalapítása, terjesztése, javítása, népszerűsítése nagy érdekében kifejt.

Mióta az országzerté rokonszenves volt belügyér, Teleky Géza gróf, erélyesen látott a leghazafiasabb munkák egyikéhez; általá-nosítani, fejleszteni a tüzoltó-intézményt, az-óta József királyi magyar herceg vonatkozott ügybuzgalma fokozott mérvben gyarapodott jelentőségében.

Akik kellő figyelemmel kísérik az ural-kodóhoz ezen kitűnő tagjának közhasznú mű-ködését, most is nagy örömmel tapasztalták, hogy o még a laekeni beiga királyi kastély kigyludasát és porig egését is, amely nővé-renek, Henrika belga királynénak rendkívül számos műgyűjteményét is elhamvasztotta, a honi tüzoltó-egyletek okulására törekszik fordítani.

Tehát igen számos jeles honfi, élőkön József királyi magyar herceggel, szóval s tettel, jó példával és biztatással buzdít nálunk a tüzoltó-intézmény általánosítására, fejlesztésére, amelynek mostanig szerföltötti hátrá-nyára szolgál, hogy hiányzott oly nagyszá-bu, a kor kívánalmainak megfelelőleg be-rendezett tüzfecskendő-gyár, mely az ország szükségletét, különösen minőség s megbizha-tóság tekintetében, képes kielégíteni. Innét van, hogy közösekben nagyrésze nemzetgazda-szatunk kiszámíthatatlan karára, mindaddig külföldről hozatta gépeit; mivel azon néhány közseg, amely a hazai gyártmány minőségé-ben csalódott, amnyira megingatta a hazai gyártmány iránti bizalmat, hogy inkább vási-

roltak külföldön drágábban, mint itthon olcsóbban. Ezen bizalmatlanság leküzdése fogja főfeladatát és főnehézségét képezni az új gyárnak.

Lát bizony még csak néhány évtized előtt is nálunk ha keresett nem talált volna valaki olyan korszerű fecskendőt, melyet itthon készí-tettek, hanem a magyar ember kénytelen volt verejéteken gyűjtött garasait Prágába, Bécsbe, Graczbá, Brünnbe küldeni, ha szüksége volt olyan tüzfecskendőre, amely csak némileg is megfelelt a korszerű követelményeknek. Csak szerföltött lassan rendezkedett be nálunk né-hány jelentékenyebb műhely (távolról sem versenyképes gyár) a tüzfecskendő-készítésre. Mikor is azon, igen furcsa működést kellett látnunk, hogy, például, harangöntő-műhelyek-ben mint magyar is alárendelt s vajmi kez-detlegesen üzött mellékfoglalkozás tengődött a tüzfecskendő-készítés. Gyártásról, mely a műhelyekben történő készítés fölött vajmi számos előnyvel bír, persze! hallani sem lehetett. Nem vállalkozott arra sem töke, sem szakértő!

Ugyanis, a gyártásnak, melylyel a kor-szerűleg felszerelt gyárak foglalkoznak, a műhelyekben történő készítés fölött két fő-előnye van: 1-szor, ily gyártmány jobbminő-ségű árut képvisei; 2-szor, ily gyártmány nemcsak jutányosabb, de olcsóbb is a meg-oly ügyesen, szorgalommal vezetett műhelyek készítményeinél. Hogy ez így áll és ennek így kell állania, az minden gondolkodó előtt világos. Napjainkban a töképez nagy fölényt gyakorol minden irányban; mert az mindennél hamarabb teremt olcsó hitelt és szakértelem-t; már pedig nemzetgazdaszatunk minden ágá-nál a virulás legelső kelleke az olcsó hitel és a szakértelem.

STARCA

A közmondások eredete és fejlődése.*

Minden vidéknek, minden tájknak s csak-nem minden falunak voltak és vannak oly okos emberei, kiknek mondások — megtesteszen a nép-nek — közmondásokká váltak és valtak.

A nagyapa előszóval átadja azokat unokájá-nak s ezekhez tartja magát a közember, sőt néha a műveltebb osztály is takarózik velük, mivel a közmondások képezik a nép erkölcsi rendszerét és szaz könyvein is jobban képviselik az ész-t.

Mint ismeretlen kez esodai, az elmúltak ho-nából hangzanak felünk, de sem születési helyük, sem koruk nem tudható. Népről népre, nemzedékről nemzedékre, apáról fiúra szállnak szellemi örökségként. A mult átadta azokat a jelennek s a jelen, — bővítvé, esetleg új ruhába öltöztetve — átadja azokat a jövőnek.

Ha valaki egy vagy más alkalommal a világ szimpádján, vagy a családi körben, könyvben vagy a szazsájan bizonyos dolgort röviden megjelöl:

* Mutatvány Síriska Andor pécsi tanítóink legkö-zelebb sajtó alá kikerült „Közmondások könyve” című gyűjteményeiből. A könyv nagy nyolczadretben van nyomtatva, 18 ívre terjed és kellemes szórakozást nyújt az abban lapozgatónak humoros magyarázatai s elbeszélésai, nemcsak, de a közmondások gyűjtése tekintetében is nagy figyelem- és kitartó szorgalomról tesz a „Köz-mondások könyve” tanúságot, miért is nem elégő ajánl-atjuk azt a olvasóinknak!

vagy bizonyos nézetet fejez ki, hasonlatot mond; vagy véleményét nyilvánít, a mely ízléste és for-mája szerint akár helyesen, akár helytlenül mások tetszésével is találkoznak, ismételtetik és végre szajról-szajra jár s így maradóan mondas vagy beszédekfontartatik; mikor egy-egy tapasztalást újra meg újra beigazol az élet; mikor már ezeken láttak, gondoltak és éreztek ugyanazt, — a közös érzés szavakba öltöztet, elegendig lett, az elmes-szó felkapottát s a jó ötlet elterjedt; megszólalt-tott a közmondás. És épen azért — mert mint-egy közmegegyezés szerint megállapított és elfo-gadott alakban jelennek meg mindig — nem közönséges értekel bírnak az életben.

Azonban — mint Balagi írja — vannak másfele eredetű közmondások is. A régi világban tudomány és bölcsesség nem volt ugy uton-utólen elszórvá, mint a mai időkben, hoi könyvek és szaklapok segítségével ezredék tapasztalatát és a világkörütség minden ismeretét szobánk négy fala közt kitanulhatjuk. Az óskor emberei más-kep voltak: ók sokat tettek, de keveset okoskod-tak. Csak testi erőikből végkép kifogyott vének, eszlekvésükben leforgott életük tapasztalataira visszabökinvte, és ritka íhletű ügyes Isten avatott-ja jó pillanatokat vetve a jövőndébe, szóáltak föl tanácsadólag, utólag az ifjabb nemzedék előtt; ez pedig áhítattal hallgatott az apák bölcsességére, az íhlettel dalnok s a fölavatott bölcs szavára, mely törvény gyantát és szentségként szállt az utóvilágra. De a bölcs ismerte is hivatását. Íhlet-sét és tanítását rövidre szabta és oly dolgokkal hozta kapcsolatba, hogy vagy tárgyilag fölülök, vagy alapjukkal fogva szembetűnők legyenek.

Ez a szorosan vett közmondások keletkezé-sének története.

Korra nézve legtöbbjék azon ósidőkből valók, mikor az ember már elevenebben szemlélődni és tapasztalni kezdett s eszmelködésének eredményét szavakba foglalni is képes vala. Es hogy mire képes az emberi szellem fejlődésének már ily zsenge korában, mi sem tünteti föl inkább, mint épen közmondásainak tartalma, melyben a bölcsesség s eszélynek, a házi, nyilvános, erkölcsi és vallá-sos élet igazságának oly kincsét találjuk, mely soha el nem avul, sőt minden fejében és minden szájban a hányszor megfordul, mindannyiszor meg-újul s egyséltlen az ember elme művek között, melyet féltetni nem lehet.

A közmondások — mint minden idők és állapotok szőlöttjei — Szavényi szerint — épen oly közel állanak a mai naphoz, mint a homályos óskorhoz, és oly közel minden idők bölcsőséibe, mint a nép egygűgy gyermekéhez. Születtek s születnek, hely és néplaj vagy népszóatyi külön-béség nélkül minden arra való alkalommal; de mikor, hol és kiro? — csak ezt ne kérdezzük fölünk, T. i. mert csakis nagy ritkán válaszolnak rája. Keletkezésük korához, helyéhez és kivált szerzőjéhez, — mint már mondottuk — ha csak tájékozolag is, alig egy par út-mód szolgálhat kezünkre. Egyik, az egyenes vonatkozás beünök. Így melyekben nyíltuzásról, íról: ha madárra tárgyalsz, íjadat ne pengesd; király választásról: hazasság, hadverés, király választás Isten dolga; — török-, tatár-, kurucz s labanczról stb. fordul emlékezés elő. Gyakran csak tagadolgós eliga-zodást nyújtanak, pl. ez: „Vizkándozik, mint

